

Yiğit, Hava Durumu Grafiği Yapıyor

Yiğit; beş yaşında, anaokuluna giden, meraklı mı meraklı ve her şeyi kendi başına yapmak için çabalayan bir minik. Örneğin sabahları kahvaltısını kendisi yapar. Sonra dişlerini fırçalar ve okul giysilerini de yine kendisi seçip giyer.

Yiğit, biraz
acele et.
Servise geç
kalmayalım.

Tamam abla,
bir türlü
istediğim çorabı
bulamıyorum.

Yiğit ve ablası güzel bir güne uyanmış, kahvaltılarını bile yapmışlardı. Şimdi de okula gitmek için hazırlanıyorlardı.

İyi dersler
çocuklar. Sizi
seviyoruz.

Bari ördüğüm
atkıyı taksaydı...

Biz de sizi çok
seviyoruz!

Anneanne ne kadar atkıyı arkalarından
yetiştirmeye çalışsa da Yiğit, anneannesini
duymadan çoktaaan evden çıkmıştı.

Evdekiler tam işlerini yapmaya koyulmuşlardı ki o sırada "din dan don..." kapı çaldı. Kapıda Yiğit; burnu, yanakları ve kulakları kıpkırmızı olmuş hâlde bekliyordu.

Anneanne, bu sabah dışarısı buz gibi! Birrrrr! Servis beklerken çok üşüdüm. Bana bere ve atkı verir misin? Hatta eldiven de...

Getirdim bile yavrurum.

Bu sabahla birlikte tam üç sabah boyunca Yiğit ve ailesi buna benzer şeyler yaşamaya devam ettiler.

Bir sonraki sabah yine "din dan don...". Zili çalan yine Yiğit'ti. Sırılsıklam olmuştu.

Baba bugün hava yağmurluymuş. Servise yürürken "cuup" diye su birikintisine girdim. Bana kuru çorap, yağmur çizmesi ve şemsiye verir misin?

İşte buradalaar...

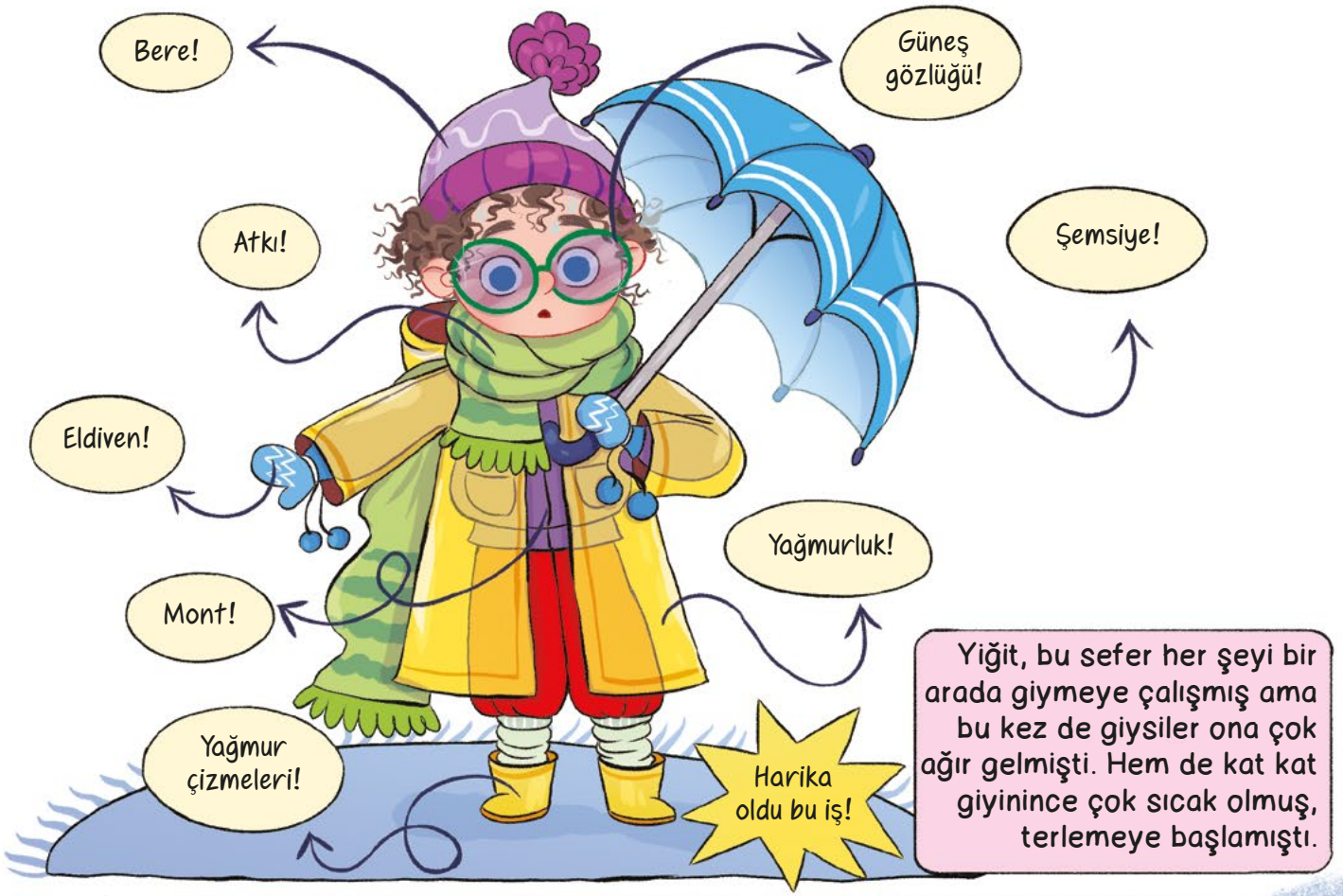
Yiğit haydi! Necati amca geldi.

Düüüt, düüt!

Bir sonraki sabah yine "din dan don...".

Bu sefer sabah hazırlanırken kendi kendime çok düşünmüştüm. Ama yine tutturamadım. Çok terlettirdim üstümdekiler.

Ne düşünmüştün Yiğit?

O gün akşam yemeğinde Yiğitler ailecek bu konuyu konuştular. Ne yapabilirlerdi acaba? Yiğit her sabah o günün hava koşullarına göre giymeyi nasıl başaracaktı? Bunu kendi çözmek istiyordu. Annesi, babası, ablası ve anneannesi ona ufak ipuçları verdi. Amaaa son fikir Yiğit'ten çıkmıştı...

Anneanne ve Yiğit öyle güzel bir iş çıkarıyorlardı ki... Hava durumu grafiği nerdeyse bitmişti. Bir tek Yiğit'in boyama aşaması kalmıştı. Yiğit her sabah önce havayı kontrol edecek, sonra grafikte doğru hava durumunu seçecek ve ona göre de giyinecekti.

Sen çok yaşa anneanne!
Sen olmasan nasıl yapardım. İyi ki benim tonton anneannemsin. Teşekkür ederim.

Canım torunum benim.

Yiğit, artık her sabah pencereden dışarıya bakıp havanın nasıl olduğunu anlamaya çalışıyordu. Emin olamadığı zamanlarda da kapıdan dışarı çıkıp havanın durumunu kontrol ediyordu. Tüm aile üyeleri bu durumdan oldukça memnundu. Hem Yiğit artık giysi seçerken daha az yanılıyordu hem de her sabah ısrarla çalan "din dan don..." sesini duymuyorlardı. Galiba Yiğit büyüyordu. Büyümek, yeni bir şeyler keşfetmek, öğrenmek, sorunlarına çözüm bulmak ne de güzeldi.

YIĞİT'İN HAVA DURUMU GRAFİĞİ

Merve Yıldırım
Çizim: Pervin Özcan